

ANOTIMPUL ÎNVĂȚĂTURII

La sate a început anotimpul învățării. El este o replică istorică, un răspuns al inteligenței și inițiativei, la anotimpul amorțirii vegetale, la lunile în care natura dormitează, pregătindu-și rezervele de energie pentru rodul din anul viitor.

Încredințăm pământului bobul, pregătindu-l din timp și cu grijă, dar în vreme ce planta, abia răsărită doarme, o dăută cu pământul, noi continuăm a veghea asupra ei, gândind gospodărește toate măsurile și toate acțiunile care fac din ea o recoltă. Agricultură a devenit în condițiile socialismului o activitate permanentă, o muncă ce va căpăta cu timpul un tot mai accentuat profil industrial și de aceea calificarea lucrătorului de pe ogoare, cooperator sau muncitor în gospodărie, este o sarcină de prim ordin, una dintre principalele priorități de ridicare a producției agricole, a conștiinței omului de la sate. Nu putem vorbi despre activitatea la sate în timpul iernii, fără să ne referim, în primul rând, la seriozitatea cu care a fost pregătită deschiderea anului de învățămînt agrozotehnic, la măsurile care au fost luate pentru buna desfășurare a cursurilor. S-a pregătit din vreme materialul didactic și demonstrativ? S-a analizat judicios activitatea lectorilor, din anul precedent, pentru a se aprecia eficiența didactică și educativă a cursurilor și pentru a se preconiza măsuri de îmbunătățire? S-a prevăzut o temeinică recapitulare a cunoștințelor primite, pentru fixarea lor, ca și pentru reacomodarea cursanților cu stilul muncii de învățămînt? Am întâlnit în multe cooperative de producție din țară o serioasă preocupare pentru buna desfășurare a învățămîntului agricol de masă, văzută ca o prelungire a activității productive, ca o muncă ce se cere urmărită cu aceeași răspundere la fel cu munca pe ogoare. Restrîngerea activității la cîmp, în livezi sau podgorii nu înseamnă o vacanță, ci dimpotrivă, concentrarea eforturilor spre învățatură, spre însușirea cunoștințelor care asigură o nouă calitate a muncii în anul următor.

Va trebui să subliniem, în aceeași ordine de importanță, locul pe care îl ocupă în viața satului căminul cultural. Este tocmai anotimpul căminului, vremea ușilor deschise, imbiator și a ferestrelor permanente luminate. Cadrul lui de activitate este cu mult mai larg. Activitatea cultural-educativă de la cămin este menită să deschidă larg orizontul de cunoștințe, spre toate domeniile, ea este principala punte de legătură a omului de la sat cu viața social-culturală a țării, cu munca, realizările și preocupările întregului nostru popor. Căminul este unul dintre principalii pedagogi ai satului nostru nou, și de aceea ne îndreptăm spre el toată atenția și toate exigențele.

S-au preconizat o seamă de măsuri menite să ridice calitatea manifestărilor cultural-educative, în vremea iernii, să contribuie la cuprinderea mai în profunzime a populației la aceste activități. Există în fiecare comună și sat forțe artistice capabile să imprime, oricărui program cultural prezentat pe scena căminului, amprenta calității, a tematicii variate și direct izvorîte din viața curentă a așezării respective. Căminul, biblioteca sînt chemate să ofere diferitelor categorii de oameni manifestări care să îmbrățișeze, în lumina documentelor celui de-al IX-lea Congres al partidului, importanțele probleme ale satului nostru contemporan, care să prilejuiască dezbateri strîns legate de specificul comunei și de perioada în care se desfășoară. În acest scop, trebuie lărgită gama activităților, folosite forme atractive și eficiente: cicluri de conferințe, întâlniri ale sătenilor cu brigăzile științifice, consultații susținute de specialiști, expoziții volante, turnee ale teatrelor și formațiilor profesioniste, concursuri între sate și comune, pe teme date. „Luna cărții la sate”, manifestare devenită tradițională, va avea anul acesta un program și mai bogat, menit să antreneze, să popularizeze în masele largi ultimele realizări ale literaturii și culturii noastre.

Pivotul tuturor acestor manifestări rămîne căminul cultural. Activitatea lui trebuie să însemne o permanență în viața satului, ea nu poate fi suplinită prin manifestări ocazionale, oricît de reușite. Va trebui, tocmai de aceea, să denunțăm caracterul formal al muncii din multe cămine culturale, care n-au reușit să devină nici pînă în prezent adevărate focare cultural-educative, demne de menirea lor.

Adesea, unii directori încropesc programe nepregătite și neinteresante, nelegate de viața oamenilor, la un nivel artistic scăzut. Unii conferențieri se adresează sătenilor într-un limbaj neînțeles de nimeni. Și, cum e firesc, cei care l-au ascultat odată, nu vor mai dori să-l asculte și a doua oară. Există biblioteci cu mii de volume, există scene bine dotate, există instrumente muzicale, există cinematografe. Ce lipsește? Numai inițiativa. Cărțile se citesc la întîmplare sau rămîn în rafturi încuiate. Instrumentele zac acoperite de praf, scena stă cu cortina trasă, așteptînd vizita unei echipe din vecini. Funcționează numai cinematograful, care ar funcționa oricum. De ce? Directorul se plînge că oamenii ocolesc căminul, cînd de fapt cel care îl ocolește e chiar directorul, împreună cu toți cei răspunzători de această tristă stare de lucruri. Am putea compune o întreagă

PAUL ANGHEL

(Continuare în pag. 2-a)

Monologul lui „Iliuță voiajorul”. (Scenă din spectacolul prezentat de căminul cultural din Bolintinu-Vale).

Cel de-al IV-lea Festival
bienioal de teatru „I. L. Caragiale”

O piesă... „cu cîntec”

Ne-a fost dat să vedem vovdevilul, vechea comedie cu cîntece, reînviat de către artiștii amatori din Bolintinu din Vale. Trebuie spus că ei nu l-au scos pur și simplu din sîpetul cu amintiri pentru ca să-l ofere astfel spectatorilor. Spectacolul văzut la întîlnirea de la Titu din cadrul „bienalei” ne-a oferit, brodat pe canavaua genului acesta atât de iubit cîndva, o temă de strictă actualitate sub titlul „C-o fi și c-o păți”.

Artiștii din Bolintinu mai denumesc vovdevilul „piesă cu cîntec”. Ne-am îngăduit jocul de cuvinte din titlu, fiindcă piesa

ne-a înfățișat pe scenă, învăluit în comic și sarcasm, un personaj cunoscut: „plimbărețul” din cooperativa agricolă de producție. Îl cheamă Ilie Trandafir și el are în cooperativa agricolă un tiz, acesta fiind însă harnic și de treabă. Identitatea de nume naște toată suita de incurcătuiri comice care ne captivează pe drept cuvînt. N-am întîlnit nimic forțat în construcția personajelor vovdevilului. În timp ce Iliuță trece de la „pomicol” la „avicol”, de la „avicol” la „apicol” și apoi la „zotehnic”, îi cunoaștem pe toți ceilalți și ei ne

devin familiari în ciuda timpului scurt în care se desfășoară acțiunea. Iliuță „teleleu”, supranumit și „potecuță”, supranumit și „voiajorul”, nu rămîne un izolat. Pentru redresarea lui morală se zbat în fond toți cei din jur. Îndreptarea sa nu apare din senin, ci ca rezultat al unei preocupări colective. Rezolvarea aceasta este fără îndoială meritul textierilor Silviu Georgescu, Ion Ruș și Vintilă Ornar.

V. TOSO

(Continuare în pag. 2-a)

(Urmare din pag. 1-a)

Vodevilul „C-o fi și c-o păți“ a fost succesul „fazei“ de la Titu. Cheia reușitei nu este numai inspirația și talentul ci și munca serioasă cu echipa. Aceasta este părerea regizorului Bogdan Căuș, un regizor legat sufletește de interpreți, interesat de soarta spectacolului și de succesul echipei pe care o instruieste. (S-au făcut zeci de repetiții, s-au dat în deplasare cinci spectacole de verificare).

Mihai Handrabur interpretul lui Iliuță, te câștigă din chiar clipa apariției pe scenă. E fără

Cel de al IV-lea Festival bienal de teatru I. L. Caragiale

O PIESĂ ... „CU CINTEC“

Indoială talentat. Dar tot el e acela care în timp ce învăța rolul învăța și de la viață. Handrabur și-a cunoscut eroul în rîndurile cooperativelor agricole din Bolintinu, cărora le devenise un oaspete obișnuit. La fel ca Anghel Ofelia, interpreta brigadierii din piesă, care ne spune la rîndul ei că a căutat să imprime personajului trăsăturile știute de ea, de la Ralița Negoită, vrednică brigadieră de cîmp la cooperativa agricolă din Bolintinu din

Moment din vodevilul „C-o fi și c-o păți“. Interpreți: artiștii amatori din comuna Bolintinu.

Vale. Interpreții vodevilului ne spun că jocul echipei a devenit cu fiecare spectacol mai încheat și mai omogen.

În privința aceasta mai sînt încă pași de făcut. Este vorba de a apropia cît mai mult jocul întregii echipe de nivelul celor mai buni interpreți. Și — am mai adăuga — de a atenua chiar la

protagonist trecerile prea bruște, negradate de la o stare sufletească la alta.

Melodiile lui A. Giroveanu, inspirate, contribuie efectiv la ținuta artistică a spectacolului. Credem însă că muzica abundă și că intervenția ei poate fi dozată după cerințele textului.

★

Pe aceeași scenă au evoluat formațiile artistice ale căminelor culturale din Bolintinu-Deal și Potlogi și ale Casei raionale de cultură Titu. Spectacolul celor din Bolintinu-Deal (cu piesa „O noapte furtunoasă“ de I. L. Caragiale) e cu mult sub ce și-au propus organizatorii. Se vede însă că ei și-au supraevaluat forțele, punînd în scenă o piesă de mare întindere.

Ar fi trebuit să aleagă o piesă într-un act din cele multe pe care le conține repertoriul de concurs, și în orice caz, pe măsura potențialului lor artistic.

Ar mai fi trebuit să fie ajutați în această alegere de Casa raională de cultură Titu, principala instructorie metodico-artistică a formațiilor de amatori. Lucru greu de conceput, dacă ne gîndim că însăși formația casei raionale s-a prezentat sub nivelul prestigiului său artistic.

Ei au ales pentru această împrejurare o piesă cu reale însușiri artistice („Drumul Isoarelor“ de Lucia Demetrius), a cărei punere în scenă obligă la eforturi dar dă și garanția unui spectacol de calitate.

Lucru pe care, după cum se vede, artiștii casei raionale nu l-au înțeles.

★

La Videle, la aceeași fază, casa raională de cultură a oferit un spectacol cu „Articolul 214“ de I. L. Caragiale. Căminul cultural din Ogreneni a prezentat piesa „Dumbrăveanca“ de Stela Neagu, iar teatrul de păpuși al spitalului din Grădinari „Capra cu trei iezi“.

Multe din formațiile care au evoluat la Titu și Videle au adus cu ele, pe scenă, prin repertoriu și execuție, atmosfera locului de baștină. Aceasta le-a dat, fără îndoială, sigu-

Biblioteca Aurica Naș, de vorbă cu copiii, într-una din „Diminețile de basme“ organizate la căminul cultural din Mădăraș, raionul Salonta

PREGĂTIRI LA CĂMINELE CULTURALE

În întîmpinarea iernii

Zilele tot mai friguroase anunță apropiata sosire a iernii, anotimp în care activitatea culturală a satelor este de obicei intensificată. În raionul Ploiești, pregătirile pentru întîmpinarea sezonului rece au fost încheiate în majoritatea comunelor. Eforturile au fost îndreptate în două direcții: asigurarea condițiilor materiale necesare desfășurării în bune condiții a activității căminelor culturale și realizarea unor cuprinzătoare planuri de măsuri pentru această parte a anului. Pe alocuri însă, lipsa de preocupare și superficialitatea tind să devină aliații iernii.

În aceste zile am vizitat comuna Vlădeni. Aici s-a construit un cămin nou. La sfatul popular (președinte tov. Ion Oprin) avea loc o consfătuire cu secretarul și directoarea căminului, tov. Valeria Stănescu. Problema în discuție: lemnele. Cantitatea primită fusese repartizată după capacitatea construcției vechi și era insuficientă pentru încălzirea noului local. În urma discuției s-a luat hotărîrea să fie repartizată cantitatea de combustibil necesară. Comanda pentru sobe fiind făcută din timp, se aștepta primirea lor. De asemenea, președintele sfatului popular a luat toate măsurile ca în cazul în care lemnele solicitate vor fi primite mai tîrziu, căminul să aibă totuși posibilitatea să-și desfășoare activitatea în bune condiții. Planul de măsuri pe timpul iernii fusese întocmit și se începuse munca pentru reactivarea unor formații (teatru, brigăzi artistice). Sprijinul sfatului popular a fost și aici deosebit de prețios, președintele interesîndu-se în fiecare zi de modul cum se îndeplinesc obiectivele propuse. Planul bine întocmit, pe baza indicațiilor primite de la Comitetul raional de cultură și artă, prevede o serie de manifestări care țin seama de specificul local, sporindu-se astfel eficacitatea activității căminului.

La Vlădeni iarna poate veni! — aceasta este părerea tovarășei directoare Valeria Stănescu.

Căminul cultural din Dărmănești

(binecunoscut în raion pentru o bună activitate) are în ce privește combustibilul o tristă experiență: în iarna trecută la bibliotecă (de mai multe ori frunză pe țară) s-a pus un anunț „Biblioteca închisă din lipsă de lemne“. Tot din această cauză, în cîteva rînduri sălile de spectacole și repetiții ale căminului erau adevărate ghețării.

În mod normal, ar fi trebuit ca în acest an să se evite repetarea unor asemenea situații. Numai că, deși aceste pregătiri trebuiau încheiate pînă la 15 octombrie, nici pînă la sfîrșitul lunii căminul nu a primit o cantitate de lemne care să garanteze buna desfășurare a activității în timpul iernii. Mai mult, nici măcar cantitatea repartizată căminului nu a fost primită în întregime — ne spune tov. directoarea Ionescu Aurelia. Lemnele au fost ridicate de la depozit de către președintele sfatului, tov. Stan Marin, pentru toate instituțiile din comună — școală, cămin, dispensar etc. Și, deși în scripte căminului îi reveneau 1 500 kg, prin „grija“ președintelui această cantitate a fost redusă. Nici constatările făcute la cămin n-au fost imbucurătoare: geamuri sparte, prin care vîntul intră în voie, sobe insuficiente, uși slăbite. Planul de măsuri pentru activitatea din timpul iernii nu era întocmit, deși un indicator de la raion conținînd principalele obiective fusese primit încă de la 12 octombrie.

Diferența între cele două comune este evidentă. Pe de o parte atenție și grijă față de căminul cultural, pe de altă parte rezolvări grăbite de suprafață, lipsă de preocupare. Oare comitetul executiv al sfatului popular din Dărmănești și-a pus toată nădejdea în capacitatea tovarășei directoare de a scoate la capăt din orice situație? Cert este că aici mai sînt foarte multe lucruri de făcut, printre care unul, și nu cel mai puțin important, este abordarea cu simț de răspundere a problemelor căminului cultural.

MIRCEA IORGULESCU

Anotimpul învățaturii

(Urmare din pag. 1-a)

listă de asemenea cămine culturale, înșirînd — în paralel — numele altor cămine, vecine, care țin recordul unei munci susținute și eficiente. Comitetele raionale de cultură și artă vor deștepta, desigur, din somnul lor aceste frumoase adormite, dar pînă atunci sîntem în drept să-i somăm pe cei vinovați, chemîndu-i la muncă și responsabilitate. Este o datorie cetățenească să-i trezim. Și este o datorie să trezim, de asemenea, responsabilitatea cetățenească față de cămin, inițiativa oamenilor, interesul lor față de bunul mers al acestui lăcaș ce reprezintă satul.

Ne-am convins, în repetate rînduri, de dragostea și interesul oamenilor de la sate față de acest for de cultură,

menit să adune satul într-o singură familie pasionată de cunoștințe, învățatură, frumos. Numeroase inițiative și propuneri pentru ridicarea pe un plan superior a activității căminului, au pînă și pornesc de la ei. Trebuie doar să mulăm aceste inițiative, menținînd trează receptivitatea oamenilor, transformîndu-i nu numai în beneficiari neutri a activității căminului, ci în participanți activi la munca lui.

Primele brume au îmbrăcat crengile cu argint. Ultimele frunze s-au scuturat, ai căzut în cutia de scrisori a iernii. Gos podarii se string pe lingă casă, cu gîndul la recolta viitoare, pregătind-o de pe acum. S-au aprins luminile la căminul cultural. E anotimpul învățaturii.

Cum deschidem cartea acestui anotimp?

PE TEME ACTUALE

La baza viitoarei recolte — ARĂTURILE DE TOAMNĂ

Sporirea producției de cereale — potrivit sarcinilor cuprinse în Directivele Congresului al IX-lea al P.C.R. — este nemijlocit legată de calitatea lucrărilor începind cu pregătirea terenului, îngrijirea culturilor și terminind cu recoltatul. Printre factorii care contribuie, în mare măsură, la realizarea unor recolte mai mari la hectar se numără și arăturile de toamnă, baza recoltei viitoare de porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, cartofi, legume și a altor culturi.

S-a terminat semănatul griului. Dar tot acum se pun bazele recoltei viitoare de porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, cartofi, legume și alte culturi. Cum anume? Prin executarea arăturilor de toamnă pe terenurile care urmează să fie însemnate în primăvară cu aceste culturi. Este o măsură agrotehnică de cea mai mare însemnătate pentru obținerea unor recolte mari, care nu poate fi neglijată într-o agricultură înaintată, modernă.

Cercetările științifice, experiența gospodăriilor de stat și cooperativele agricole fruntașe au demonstrat importanța arăturilor de toamnă. Porumbul semănat în teren arat din toamnă, la adâncimea corespunzătoare, a dat o producție cu 50 la sută mai mare decât cel care a fost însemnat în arătura de primăvară. La sfeclă de zahăr și cartofi este aproape cu neputință să obții recolte mari la hectar fără să faci arături de toamnă. Din punct de vedere științific, explicația sporurilor mari de recoltă care se obțin în urma executării acestor lucrări este destul de ușor de dat. Arătura de toamnă înlesnește înmagazinarea în pământ a unei cantități mai mari de apă provenite din ploii și din topirea zăpezilor.

Experiențele făcute la Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice de la Fundulea-București au arătat că la un hectar de teren arat din toamnă și pe care lucrările de întreținere au fost făcute co-

rect și la timp, 87 la sută din apa provenită din ploii sau din topirea zăpezilor a pătruns și s-a înmagazinat adânc în pământ. Cu totul altfel stau lucrurile pe terenurile ne-arate. Aici pătrunde în pământ și se înmagazinează numai 20 la sută din apă, iar cealaltă parte se scurge la suprafață, pierzându-se fără folos. Și cum în majoritatea anilor, spre mijlocul verii, seceta se face simțită, se cere să procedăm în așa fel, încât, din apa ploilor și zăpezilor o cantitate cât mai mare să se înmagazineze în pământ pentru a servi ca rezervă pe timp de vară.

Totodată, afinarea pământului contribuie la înmulțirea microorganismelor, asigurând astfel îmbogățirea solului cu materii hrănitore, atât de necesare plantelor în timpul vegetației. Prin arături se distrug și numeroase insecte dăunătoare, ca și cea mai mare parte din buruieni. Oricine a putut constata că într-un lan de porumb semănat în teren arat din toamnă, solul este curat și afinat, buruienile sînt mult mai puține, ceea ce ușurează executarea lucrărilor de întreținere și îndeosebi a prășitului.

În gospodăriile de stat și cooperativele agricole, unde se fac arături de toamnă pe toate terenurile destinate a fi cultivate cu porumb, sfeclă de zahăr, cartofi, floarea-soarelui etc. și se folosesc cantități îndestulătoare de îngrășăminte și mai ales gunoie de grajd, se obțin recolte mari și constante, indiferent de condițiile climatice. Semnificativă

în această privință este experiența cooperativei agricole din comuna Grabă, raionul Sînnicolaul Mare, care a obținut în ultimii 4 ani o producție de peste 4 000 kg porumb boabe la hectar și peste 25 000 kg sfeclă de zahăr la hectar. Un exemplu edificator în această privință îl constituie și experiența unităților agricole din raionul Negru Vodă, regiunea Dobrogea, unde s-au obținut, în ultimii ani, recolte de peste 2 500 kg porumb boabe la hectar. Cel mai mult s-a văzut efectul arăturilor de toamnă în condițiile secetei din acest an, în regiunile Oltenia și Argeș. Acolo unde lucrarea a fost făcută cu grijă și s-au aplicat îngrășăminte în cantități corespunzătoare, unde s-au făcut prășirile repetate, în timpul vegetației, recoltele au fost totuși bune. Porumbul semănat însă în arătura de primăvară, a avut mult de suferit din cauza lipsei de apă din pământ.

Se pune întrebarea: ce trebuie făcut în aceste zile? Dat fiind că semănatul s-a terminat, iar culesul culturilor târzii este înaintat, este necesar să se grăbească ritmul arăturilor pentru a se realiza în întregime suprafețele prevăzute. E adevărat că în raioanele din sudul țării, unde în a doua jumătate a anului a plouat puțin, se arăta destul de greu. Dar printr-o organizare temeinică a muncii tractoriștilor și printr-o asistență tehnică corespunzătoare din partea conducătorilor S.M.T., lucrările pot fi grăbite astfel ca să se termine pînă la venirea zăpezii. O bună organizare a muncii poate fi întilnită în unitățile agricole din regiunea Dobrogea. Pentru grăbirea lucrărilor, pe un mare număr de tractoare s-a organizat schimbul doi ca și schimburi prelungite. Cooperatorii vin în sprijinul mecanizatorilor, eliberînd terenul de coceni și bețe de floarea-soarelui.

O dată cu măsurile care se iau pentru grăbirea arăturilor este necesar să se vegheze îndeaproape la respectarea calității acesteia importante lucrări. Pe lângă specialiștii din fiecare cooperativă, membrii cooperatori, și în primul rînd brigadierii sînt aceia care trebuie să urmărească permanent respectarea în tocmă a calității intrucit e vorba de viitoarea recoltă și de viitoarele lor venituri.

Arăturile de toamnă au un efect și mai mare dacă o dată cu executarea lor se îngroapă sub brazdă cantități corespunzătoare de îngrășăminte naturale. Dacă aratul cade în seama tractoriștilor, transportul gunoierii de grajd la cîmp este sarcina operatorilor. Multe atelaje și alte mijloace de transport au fost eliberate de la alte lucrări. Ele pot fi folosite din plin la transportul gunoierii de grajd.

Făcînd la timp arături de toamnă, folosind cantități corespunzătoare de îngrășăminte chimice, oamenii muncii din agricultură vor pune o temelie solidă viitoarelor recolte.

Pe urmele materialelor publicate

PRIN „UNIVERSALE“

Sub acest titlu, în numărul 918 al revistei „Albina“, a apărut un articol despre activitatea citorva cooperative din regiunea Ploiești. La redacție au sosit două răspunsuri: de la Uniunea Regională de consum Ploiești și de la Întreprinderea comercială raională-Buzău.

„Cele sesizate în articol — ne informează Uniunea Regională — au fost verificate de organele noastre care au stabilit justetea lor. Pe baza acestora am luat următoarele măsuri: la librăria de la Valea-Călugărească s-a înființat un registru în care au fost trecute titlurile cărților și s-a instalat o masă pe care sînt expuse cărțile spre vînzare. De asemenea I.C.R.-ul a luat măsuri de aprovizionare a cooperativei de consum cu mărfuri solicitate de cumpărători“.

E îmbucurător faptul că Uniunea Regională de Consum a luat măsuri de aprovizionare a cooperativei de consum din comuna Valea-Călugărească, dar să nu uite și de calitatea mărfurilor... În legătură cu desfășurarea activității cooperativei de consum din comuna Bucov, Uniunea Regională ne înștiințează că s-a stabilit deservirea în două schimburi și că s-a făcut curățenie și ordine la bufet.

„Intrucit cele consemnate corespund realității — ne răspunde Întreprinderea comercială raională-Buzău — am hotărît ca articolul respectiv să fie prelucrat cu personalul care deservește cooperativele vizate și să se ia măsuri de îmbunătățire a activității comerciale“. Ce păcat că nu știm și noi ce măsuri concrete s-au luat! Specificarea „Organelor noastre de teren li s-a trasat ca sarcină, ca pe viitor, să controleze mai atent modul în care se desfășoară comerțul în raionul nostru“... e prea generală.

DIN SCRISORILE SOSITE LA REDACȚIE

MAGAZINE UNIVERSALE

În raza comunei Cîndești, raionul Piatra Neamț, sînt trei magazine universale bine asortate. În satul Vadurile însă, magazinul era instalat într-o casă veche, joasă și întunecoasă, în care mărfurile nu puteau fi păstrate în condiții bune. Ascultînd dorințele cetățenilor, comitetul executiv al sfatului popular a donat cooperativei de consum o clădire din satul Vadurile care aparținea sfatului popular. După aceasta oamenii au trecut de îndată la lucrările de renovare a clădirii. S-au zugrăvit pereții, s-a instalat dușumea nouă, s-au lărgit ușile și ferestrele și s-a instalat lumină electrică. În această acțiune s-au evidențiat deputații Antocea I. Ion, Șerban Axinte și alții.

(Tache Vasilache, comuna Cîndești, raionul Piatra Neamț).

REALIZĂRI PE OGOARE

În toamna aceasta, membrii cooperatori din comuna noastră și-au dovedit încă o dată hărnicia. Sub conducerea precedentă a președintelui cooperativei agricole Ion Pîntea și a inginerului agronom Ion Mureșanu, ei au realizat lucruri frumoase în munca cîmpului. Pînă la data de 28 septembrie, ei au terminat de însemnat cu griu suprafața totală de 860 ha. Paralel cu aceasta s-a dat o deosebită atenție recoltării porumbului și fasolei de pe cele 730 ha. Fasolea se află acum în magazie. La muncile amintite precum și la recoltatul cartofului și a sfeclii de zahăr s-au evidențiat brigăzile conduse de Gh. Muraru, Agrîpina Andriuță, Gh. Bucureșcoanu și alții.

(Elena V. Muraru, comuna Roznov, raionul Piatra Neamț, regiunea Bacău)

La G.A.S. Breasta, raionul Craiova, se execută arăturile de toamnă

ING. ION HERȚEG

85 de ani de la nașterea marelui scriitor

Mihail SADOVEANU

toilag
fără
nu
N-an
frum
ca ce
care
tăjile
Călin
Ceab
priha
As
Insoț

„Cred în două poezii ale vieții: în poezia scrisului și în poezia muncii” — spunea maestrul Mihail Sadoveanu, sintetizând crezul întregii sale vieți și opere. Și marele scriitor, legat prin toată ființa sa de idealurile cele mai înalte ale poporului român, și-a dăruit îndelungată-i viață acestor două poezii, îmbogățind comoara literaturii noastre cu pagini nemuritoare, de un puternic realism, zugrăvite cu coloritul și frumusețea slovelor, împodobite cu florile genului.

Cunoscător profund al sufletului și al năzuințelor poporului român pe care, așa cum mărturisește scriitorul, l-a considerat părintele său literar, Mihail Sadoveanu și-a înscris numele în istoria literaturii noastre ca cel mai de seamă reprezentant al prozei românești. Trăind intens realitățile țării noastre, drumetind neobosit prin sate și târguri, ascultând păsările și bucuriile oamenilor, cercetând cu pasiunea artistului cronicile, baladele și doinele bătrânești, poetul

neintrecut al graiului nostru a oglindit, în întreaga-i operă, sufletul poporului român, năzuințele lui spre libertate și progres social. Opera scrisă până la eliberarea țării noastre de sub jugul fascist alcătuiește o emoționantă cronică a vieții oamenilor asupriți de orinduirea burgheziei și a moșierimii, vedește dragoste nesfârșită față de cei obidiți și ură neîmpăcată împotriva exploataților. Intemeietor al romanului istoric românesc, Mihail Sadoveanu descrie în Șoimii, Neamul Șoimăreștilor, Zodia Cancerului, Frații Jderi lupta răzeșilor împotriva boierilor care, prin nedreptăți și cruzimi, le-au acaparât pământurile. Paginile acestor scrieri ca și povestirile sale din trecut cuprind o inflăcărată pledoarie despre superioritatea poporului care făurește istoria.

Deși la o vîrstă înaintată, după 23 August 1944, Mihail Sadoveanu, înconjurat de prețuirea și respectul întregului popor, împletește activitatea pe tărîm literar cu cea a omului de stat, se avîntă cu ti-

nerească putere de muncă și cu pasiune creatoare pe calea literaturii noi, a realismului socialist. Inflăcărat de idealurile epocii sale, înrolat în primele rînduri ale luptătorilor pentru bunăstarea poporului, pentru pace și socialism, scriitorul-cetățean dă literaturii noastre opere ca: Păuna Mică, Mitrea Cocor, Nada Florilor, Aventură în lunca Dunării. Prin Mitrea Cocor maestrul Sadoveanu crează primul erou de tip nou al literaturii noastre realist-socialiste.

Reluînd povestirea Șoimii, publicată în tînerete, Mihail Sadoveanu scrie, în anul 1952, romanul Nicoară Potcoavă care constituie un punct culminant al creației sale, una dintre cele mai adînc meditative cărți ale sale, o emoționantă epopee națională. Nicoară este un exponent al poporului, al istoriei țării, „un vis al noroadelor” și „o proiecție a nădejdlor”.

Așa după cum arată acad. Perpessicius, Mihail Sadoveanu „a mlădiat și înălțat expresia artistică a limbii românești la o altitu-

dine și o stabilitate rar întîlnite înainte de dînsul” și, cu ajutorul vorbelor scrise, a atîns perfecțiunea în arta zugrăvirii peisajului, a frumuseților de neasemuit ale patriei noastre. Natura în operele sadoveniene însoțește viața personajelor, participă la stările sufletești ale acestora, acțiunea îngemănîndu-se cu armonia și coloritul verbal. Citind operele lui Sadoveanu ne simțim purtați prin încintătoarele priveliști de pe plaiurile românești pe care autorul ni le comunică în întregime prin plasticitatea stilului, prin evocarea poetică. În cartea sa Țara de dincolo de negură scriitorul adresează cititorilor îndemnul: „Nu lăsați să treacă zadarnic anii voștri. Dacă nu sinteți vinători și pescari, puneți mîna pe

TRANSFORMĂRI PE HARTA PATRII

În vremuri imemorabile, Delta Dunării nu exista. Era doar un lung golf al Mării Negre, care se adîncea pînă pe aproape de locul unde se află astăzi portul Galați. Dar în mii de ani fluviul a depus atîtea mlăni și nisipuri încît i-au subțiat albia, i-au împotmolit vărsarea, iar apele lui au fost silit să-și sape canale de scurgere printre stufărișuri generatoare de plauri, grinduri și ostroave. Așa a ajuns delta o rezervație naturală cu împărăția ei de papură și păsări rare.

Un braț al străvechiului Danubiu geto-roman tăia în două, pe la mijloc, Dobrogea actuală pe valea Carasu și se vărsa în Mare. Infundată de la sine, apoi secată de arșițe, această vale a slujit mai tîrziu, cu meterezuri întărite de romani, drept șanț de apărare împotriva seminișilor migratoare din nord.

Rîul Bîrlad își oprea apele nu în Siret ci direct în Dunăre, ceva mai sus de Galați. Capriciile naturii...

La începutul acestui mileniu, veșmintul coloristic al te-

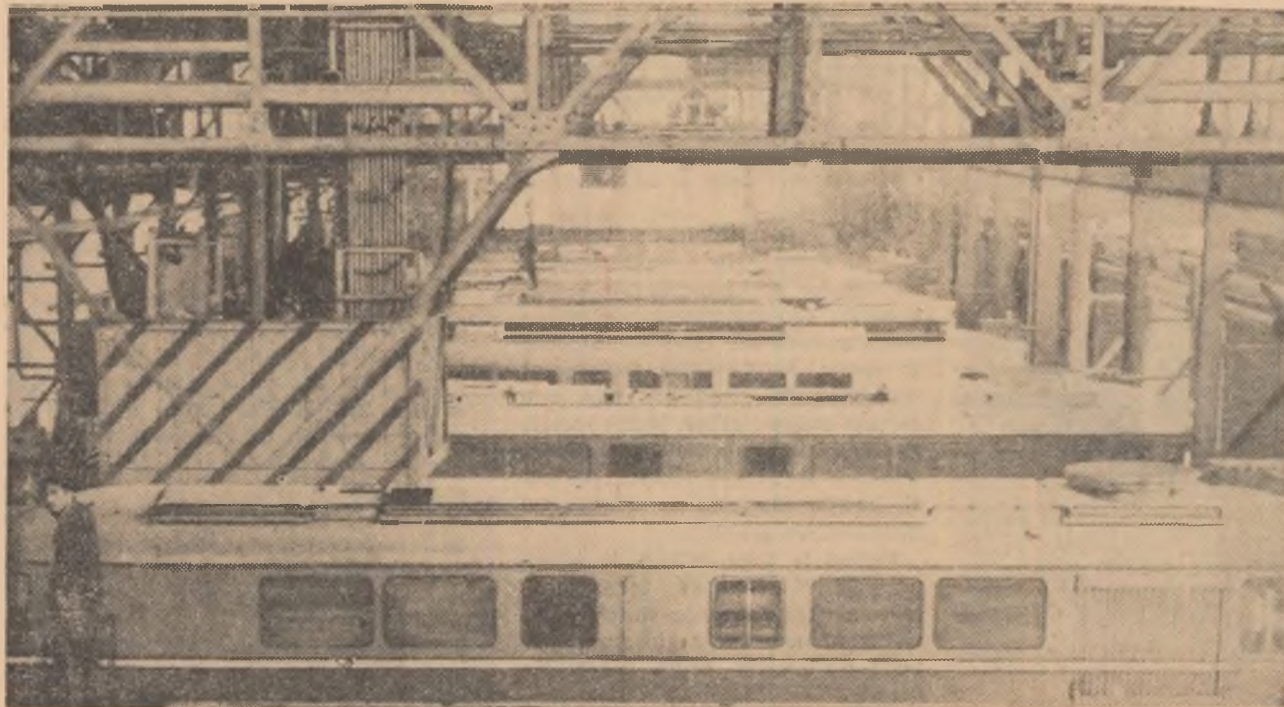
ritoriului care constituie Republica Socialistă România era cu totul altul. Dacă prin absurd, ca și de dragul unei imagini poetice, ne-am închipui că un strămoș geto-dac și-ar fi făcut aripă de leac, ori ar fi zburat cu heliicopterul spre înălțimile zeului Zamolxe, el, bărbosul nostru strămoș, n-ar fi contemplat sub pasărea măiastră decît o nemărginită pată verde: erau pădurile de vaste întinderi, pe ici — pe colo întretăiate de goluri pentru pășuni, arături și sate micuțe. Chiar în veacul cnezilor și voievozilor întemeietori de Țări în oazele și sub poalele Carpaților, și mai apoi, în vremea domnitorilor care au consolidat și au dus la mărire primele formații statale românești, mai mult de trei sferturi din întinderea provinciilor neaoșe erau acoperite cu bungețe aproape de nepătruns. Cărturarul-domn Dimitrie Cantemir avea să pomenească și el de nesfîrșitele păduri cu sălașuri de zimbri. Jos, Țara Românească, mare parte din Cîmpia Dunării — afară de Bărgănanul pîrlog — era acoperită de codri întunecați, ca cel al Vlăsiei din care ne-a mai rămas pădurea Snagovului; iar ținutul

Teleormanului, azi cîmpie mănoasă, se numea man, pe românește „pădure ne bună”, adică bătut, capcană pentru vrăjmașii ce se încumecă calce țara...

Schimbările pe care natura însăși le provocă figurația scoarței pămîntului sînt lente, rar venind dintr-o singură generație, cu excepție iscate de catastrofe, cum ar fi cutremurele ploile potopice. Altfel, cine observă — în afa cialisti — că în zilele noastre, într-un anumit delta înaintează în largul mării cu peste 80 an? De cînd socialismul a descins și pe mele rilor Dunării, rectificările pe care de dato face naturii, în mod conștient și calculat sînt sub ochii tuturor. Recoltarea masivă a intensificarea științifică a pescuitului au imp unor noi canale și desecarea altora, executare lucrări agro și stufo-piscicole, ridicarea unor hanale la rangul de localități populate în din care nu lipsesc complexe de locuințe. În disului cu păsări exotice, sătucul Năvodari de devenit în anii socialismului localitate îndi vază. Ghirlandele de nisipuri fine care strălu Mamaia pînă la Mangalia sînt astăzi mode balneare cu renume mondial. Satul Costineș fie consemnat de cartografi cu un cerculeț în extinderea portului Constanța spre Agigea și ea o reprezentare specială pe harta Rom liste.

Pentru că, urmînd harta mai departe, ne în „împărăția apelor”, să amintim și alte re anii noștri, unele din ele grandioase, care nu cartografiilor. Pentru a feri cîmpiile de furia Dunării înspumate, s-au înălțat pînă acum dig gime de 500 de km. de-a lungul fluviului, s perdele de protecție și s-au săpat rețele di canale colectoare care au necesitat deplase milioane de metri cubi de pămînt; mari întind puri zburătoare au fost immobilizate prin plant Bărgănan s-au forat sute de puțuri la mari ad tru săltarea apelor freatice la suprafață. Un pe „Insula Mare a Brăilei” face dragări, def nale care vor schimba înfățișarea fizică a a geografic interesant, dar generator de bă andrele capricioase ale unor riuri au înc rectate pentru evitarea torentelor degradat lului și pentru valorificarea complexă a c apă. Cea mai spectaculoasă lucrare în curs este secarea bălții Greaca, de fapt o imensă productivă sectorului piscicol. Lacul Brateș prin desecare. Pe locul unde a fost el, recolt la cifre record.

Desigur, transformările pe care socialismul și le va mai aduce în Delta nu vor afecta poezia ei, despre care s-a dus vestea depar

Aspect dintr-una din halele Uzinelor „Electroputere” din Craiova

și moștenirea asta. Nicăieri în lume nu mai frumoase. Iar cele mai alese în lume, ei că și aici nu mai de frumoase late de aiurea. Cel înțelege singură. Cel care suie pe rețezatu, ori pe în zărea fără de lumi".

acest îndemn sau trumeșiile sale prin

mijlocirea slovelor, facem cunoștință cu tezaurul de frumuseți naturale pe care le întindim pretutindeni pe meleagurile țării noastre și de care maestrul Sadoveanu a fost îndrăgostit până în ultima clipă a vieții sale.

Viața și opera acestui gigant al literaturii române constituie exemplul pilduitor al omului, al scriitorului-cetățean care și-a consacrat toată activitatea artistică și cetățenească poeziei scrisului și poeziei muncii.

O. MARALOIU

O vizită la maestrul Mihail Sadoveanu, cu prilejul decernării Premiului internațional Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare” (aprilie 1960)

vă, s-au luat măsurile necesare pentru asigurarea unei rezervații naturale de peste 20 000 de ha în care să se perpetueze flora și fauna, cu pelicanii, stîrcii albi și tot ceea ce atrage azi pe turiști și cercetători științifici.

Urmărind mai departe înfățișarea fizică a teritoriului patriei în continuă transformare, să urcăm spre dealuri. Constatăm că și acolo se petrec schimbări. Hărțile au și început să le înregistreze în culori noi și cu semne convenționale diferite: se întind nuanțele verzi ca și simbolurile miniaturale, topografice, ale pomilor fructiferi și viilor sădite în anii noștri pe rîpi altădată sterpe, pe plajuri mușuroite, pe clinuri azi terasate.

Să urcăm mai sus, în munți, acolo unde s-au petrecut cele dintîi transformări în harta fizică și economică a României. Era prin 1947—1949. La chemarea Partidului Comunist, mii și mii de tineri au construit linia ferată Bumbesti-Livezeni săpînd 33 de tunele întortochiate, zvirînd peste amețitoare hăuri o sută de viaducte, prăbușind din înălțimi munți de granit, pe patul cărora entuziaștii pionieri ai întrecerii socialiste au izbutit să întindă apoi zeci de kilometri de cale ferată.

A venit apoi să îmbogățească harta țării seria hidrocentralelor: Bicaz, Sadu și cea în construcție, pe Argeș. Astfel de lucrări mărețe, completate cu ghirlanda de hidrocentrale-fiice, au necesitat rectificarea cursului apelor respective, prelungirea căilor ferate din acele tinuturi, săparea și asfaltarea unor șosele noi, croite pe pante ce păreau inaccesibile, ca drumul de la Aref la fabrica de betoane cocoșată pe muntele Vidraru. Noua geografie fizică a țării va consemna colectarea unor debite masive din apele Topologului, Vilsanului și Rîului Doamnei în vadul Argeșului, iar în continuare va cartografa curiozitatea, de tip „tropical”, a însăși dispariției acestui rîu cale de cîțiva kilometri sub pămînt, pe canalul de aducțiune de la Oiești în aval... O imensă pată albastră se va ivi începînd de la buza stăvilărilor în sus: lacul de acumulare al viitoarei hidrocentrale. Ca cel, tot artificial, de la Bicaz, pe care plutesc de cîțiva ani vapoare cu turiști...

Consemnăm în acest articol numai prezentul, lăsînd imaginației cititorilor reprezentarea pe harta României socialiste a hidrocentralelor și lacurilor viitoare de pe Lotru, Olt, Sebeș, Someș, Criș, Siret, a complexului hidroenergetic din zona Izlazului lui Popa Șapcă și mai cu seamă a gigantului nod de la Porțile de Fier, unde au și început să se contureze corectarea Dunării și rectificări masive în munții stîncoși de pe malul Românesc; acolo, peste cîțiva ani, apele demolite de știința și voința omului nou vor acoperi grinduri, așezări și insule cu trecut istoric — vechiul cedînd pasul noului pus în slujba bunăstării tuturor.

O hartă este nu numai fizică ci și economică. Desigur, cartografiile nu vor putea desena cu nici un fel de instrumente sutele de obiective industriale, miile de școli, spitale și institut de cultură ridicate în anii puterii populare și construcții socialiste; dar acești specialiști au avut grijă să înscrie de pe acum pe hărțile lor, în locul cerculețelor simple care semnificau sate adesea prăpădite, cercuri mari, duble, pentru orașele și centrele care acum pulsează de viață intensă în numele industrializării socialiste, condiție primordială de dezvoltare multilaterală a statului nostru, a independenței și suveranității lui naționale.

Am dreptate cînd spun că și noi, cei în vîrstă, trebuie să reluăm buchea și să învățăm noua geografie a țării?

NICOLAE DELEANU

Însemnări fugare

de Victor EFTIMIU

Suprema eleganță e să surzi cu amabilitate, cînd oaspetele ți-a spart cel mai rar dintre pahare.

*

Să fii onest, să te speli și să faci binele pentru propria ta plăcere, nu cum fac cei care sînt generoși de ochii lumii, cinstiți de frică și se primenesc pentru alții.

*

Șuieratul trenurilor e melancolic numai cînd te desparți de cineva: cînd aștepti, e plin de aplete.

*

Și fluviile cele mai furtunoase au cite un colț tănuț, umbrit de sălcii, în care apele sînt liniștite, și pot să oglindească, o clipă, seninul cerului.

*

Toate se vor demoda, afară de simplitate.

Mulțimile impun criticii pe artiștii creatori. N-am văzut, încă, pe nimeni impus mulțimilor de critici.

*

Nu cunosc ființe cu simțul demnității mai irascibil, ca oamenii care practică, zilnic, plăcătoria cea mai desăvîrșită.

*

Neplăcerile vieții ar fi mult mai mici, dacă nu ne-am socoti, fiecare, personalități excepționale.

*

Tot ce vreau, izbîndesc. Fiindcă nu vreau decît ceea ce se poate.

*

Totdeauna e de vină celălalt șofer.

*

Un geniu, cît ar fi de mare, are nevoie și de puțin talent.

*

Vorba zboară, scrisul rămîne. Rămîne — dar nu s-aude.

TOAMNĂ ARGESANĂ

M-a luat toamna de braț și m-a dus într-un colț de rai din țară: la Cîmpulung-Muscel. După ce a vizitat orașelul și a stat tristă sub balconul casei în care a cîntat pentru ultima oară neuitatul Leonard, toamna a poposit în piața Cîmpulungului. Nu prea des și nu în prea multe locuri i-a fost toamnei dat să vadă ce-a văzut aici: geniul mîinilor de țărăni muscelence intrupat în frumusețea inegalabilă a iilor, hotelor, ștergarelor și maramelor.

M-a pofțit toamna apoi la gară — am urcat în tren și mi-a spus la ureche să-i fiu tovarăș de opeție. Am primit. Ne-am oprit tocmai la hotarul comunei Boteni. De la căldările unde se fierbe zeama de prună venea un miros de țuică musceleană, dar toamna a zis să trecem mai departe, în cîmp unde se culeg marile ei bogății, porumbul, viile și livezile. Ne-am așezat pe un tîpșan și ne-am umplut plămîinii cu parfum de ionatan, gutuie și tîmboasă românească. Din cîmp veneau cinci oameni către noi. Cîntau.

— De unde veniți? i-am întrebat.

— De la culesul porumbului, răspunse unul în numele tuturor.

— Cine sînteți?

— Sîntem cinci frați: Ion, Vasile, Alexandru, Donel și Sonel. Sîntem țărani, membri ai cooperativei agricole de producție.

— De ce cîntați?

— Păi sîntem artiști.

— Ia faceți-mi și mie un cîntec! i-a rugat toamna.

Și frații Balaban începură:

*Mîndruliță, mîndră floare
Satu-i ca o sărbătoare
Cu terase-ncîntătoare
Cu livezi încîntătoare
Cum sînt cele din Bilcești
Din Boteni și din Lerești.
Minunată geometrie
Despre care se vor scrie
Multe versuri și poeme
Vrednice de-această vreme.*

Le-a mulțumit toamna pentru cîntec și le-a luat un interviu.

— E bogată cooperativa agricolă din comuna dv.?

— De ce să nu fie? Avem un fond de bază de peste 5 milioane, iar averea obștească trece de 6 milioane lei.

— Care e bogăția dv. cea mai de seamă?

— Vitele. Avem 5 000 de taurine. Ați văzut vitele noastre? Sînt de toată frumusețea. Le-am făcut niște case bune — grajduri — cum n-au visat strămoșii. Au venit oameni din toată regiunea să le vadă. Am terminat acum, în mijlocul pășunii, un grajd model de 300 capete. Că și Joiana, domnule, trebuie să aibă trai bun și civilizată, altfel nu-ți dă producție bună.

— Bine, bine, fraților, i-ați făcut Joianei casă modernă, dar vine iarna și vă întreb: mîncare bună i-ați asigurat?

— Adică vreți să știți dacă avem bază furajeră: sigur că avem și încă una bine echilibrată.

I-au plăcut toamnei aceste răspunsuri, și-a luat rămas bun de la acești cinci frați artiști și trecînd prin porumbiști, otăvi și livezi, a ajuns către amurg în inima satului. Zărînd o față blondă în pragul unei case, după ce a salutat-o, toamna a întrebat-o.

— De ce țineți atîtea cărți în brațe?

— Aceasta e meseria mea: sînt bibliotecară și mi-au venit cărți noi. Cu acestea numărul lor trece de 6 000. Am pină acum în acest an 1 200 de cititori.

— Ce cărți preferă cititorii?

— Depinde. Țăranii cooperatori îmi solicită cărți despre știința lucrării pămîntului, despre creșterea vitelor, iar tinerii sînt mereu infometați de literatura de anticipație.

A trecut toamna pe la farmacie, cinematograful, circa sanitară și aici un țaran i s-a plîns: „Uite, avem cabinet stomatologic, dar n-avem doctor de dinți și-mi pare rău, că vreau să-mi pun și mie și soției gură de argint”. A aflat toamna din gura oamenilor că la Boteni, ca în atîtea sate din țară, datorită socialismului,

oamenii și-au schimbat viața din temelii. La Boteni, a spus o nevastă de om gospodar:

*Vezi atîtea case roșii
Cît n-au văzut toți strămoșii
Case mîndre și curate
De belșug încununat.*

Adică case noi, din cărămidă, durate în ultimii ani. Și-a continuat toamna drumul la noul local al școlii generale — 16 încăperi — și dascăli i-au spus că n-o să treacă multă apă pe Argeșul și aici, în sat la Boteni, va fi un liceu.

Cîteva ceasuri de desfătare a petrecut toamna la căminul cultural în prezența unor artiști amatori inimoși. Un cor mixt de 100 persoane făcea repetiție la cîntece noi; brigada artistică de agitație — premiată de patru ori pe raion și de două ori pe regiune — dădea viață unui spectacol improspătat. A stat toamna la sfat cu dascăli Durdun, Bădescu, Robu, Popescu și i s-a umplut inima de bucurie cînd a aflat că de bogată este viața culturală în această comună argeșeană.

La un ceas tîrziu de noapte a ieșit toamna în drum. A oprit o mașină de ocazie și a venit la București pentru ca să scrie în „Albina” lucrurile frumoase văzute în această comună argeșeană.

GEORGE CIUDAN

ÎȚI DAU O CARTE...

E nouă cartea ce-o ții în mină
Asemeni răsăritului mult așteptat,
În care, de sub veacuri de furtună
Și beznă grea, lupînd, te-ai ridicat...

E nou și gîndul care-ți iese-n cale
Din slova ei cu-aripi de soare pline.
Cuprinde-l cald în ghiocul palmei tale!
Cînd au mai tresărit atîtea miini spre tine?

Vrei ca belșugul să-ți sporească-stup
De toți grijii și împărțit frățește?
Dă-i gîndului din slove ager trup
Și o să-l vezi cum rod bogat urzește.

Vrei să măsoari cu rigla minții partea
De lume ce-n neant stelar străluce?
Nu-i nici o taină: doar deschide cartea
Și-oceanul ei pe masă ți-o aduce.

Te vîd plecat pe-al paginii olat,
Și nu-i ușor deodată a-l cuprinde.
Dar cîl de-adîncă-i zărea-n lung și-n lat
Ce prin ferastra asta îți suride!...

HARALAMBIE ȚUGUI

METODE NOI IN CREȘTEREA PASARILOR

AȘTERNUTUL PERMANENT

Așternutul din adăposturile pentru păsări contribuie într-o măsură importantă la realizarea condițiilor optime de zo igienă și de microclimat. În prezent, în majoritatea cooperativelor agricole de producție, așternutul este priment săptămânal, sau din 10 în 10 zile, după starea timpului. Această metodă necesită o cantitate însemnată de material și un volum mare de muncă, ceea ce încarcă cheltuielile de producție.

În scopul înlăturării acestui inconvenient s-au încercat metode înaintate, menite să ridice productivitatea muncii în sectorul avicol. Din aceste metode face parte și întreținerea găinilor în adăposturi cu așternut care nu este schimbat pe toată durata întreținerii găinilor în adăposturile de iarnă. În fermele din țara noastră se folosesc ca materiale de așternut: coji de floarea-soarelui, paie tocate de grâu amestecate cu ciocălai zdrobiți și mărunțiți, puzderie de jn, coceni scărmanași etc. Indiferent de materialul folosit, condiția principală la prepararea așternutului este ca materialul folosit să fie absorbant, perfect uscat și să nu producă praf.

Avantajele așternutului permanent sînt multiple. Astfel, prin biofermentare acest așternut produce o însemnată cantitate de vitamină B 12, care are un rol deosebit de important în păstrarea sănătății și aptitudinii de producție a păsărilor.

Un alt avantaj pe care îl prezintă această metodă este menținerea unei temperaturi uniforme mai ridicată cu 3-4 grade C față de cea din adăposturile unde așternutul se schimbă.

Folosirea așternutului permanent în crescătoriile de păsări are drept rezultat și o economie de materiale și de brațe de muncă.

Metoda creșterii păsărilor pe timpul iernii în adăposturi cu așternut permanent a dat rezultate bune într-o serie de unități agricole. Astfel, în cooperativa agricolă de producție din comuna Agigea din regiunea Dobrogea, producția pe cap de găină furajată a fost de 120 de ouă

în loc de 90 cît era planificat, iar puii de 3 luni din rasa Rhode Island au ajuns la greutatea de 1,900 gr. Rezultate asemănătoare au fost obținute și în cooperativa agricolă de producție din comuna Mihail Kogălniceanu, tot din regiunea Dobrogea și altele.

Așternutul permanent se poate folosi în cotețe de toate tipurile, dar în special în hale mari de ouat, condiție obligatorie fiind ca adăpostul să fie uscat și prevăzut cu un sistem de ventilație corespunzător. Folosirea lui nu este legată de o anumită construcție a dușmelii din adăpost. E necesar doar ca aceasta să se găsească la o înălțime de circa 10 cm deasupra nivelului terenului înconjurător, în special cînd este formată din pămînt natural din coteț, pentru a fi ferită de infiltrarea cu ape ce rezultă din precipitațiile atmosferice. Acest așternut se folosește în timpul iernii începînd din luna octombrie sau noiembrie, cînd păsările sînt trecute din taberele de vară în adăposturi de iarnă.

Ca să dea rezultate satisfăcătoare, așternutul se pregătește înainte de a fi aduse păsările în adăpost. În acest scop, pe dușumeaua adăpostului, care a fost riguros curățată și dezinfectată, se presară un strat de var nestins, socotînd un kg de var pentru fiecare mp de dușumea. Peste stratul de var se întinde așternutul gros de circa 10 cm. Îngrijirea ulterioară a așternutului permanent se reduce la afinarea lui, de regulă o dată pe săptămîină cu ajutorul unei furci pentru a distruge poșghița de excremente ce se formează la suprafață. Ori de cîte ori se constată că așternutul vechi a devenit jilav, se adaugă peste el un strat de așternut proaspăt și uscat, gros de circa 5 cm. Această completare a așternutului vechi este necesară de regulă din 2 în 2 săptămîni pe vreme uscată și din 10 în 10 zile pe timp umed, ajungînd spre sfîrșitul timpului de iernare la o grosime medie de 30-40 cm.

Un factor important este menținerea așternutului permanent în stare uscată. În acest scop, găinilor nu

Sectorul avicol al cooperativei agricole de producție Topalu (reg. Dobrogea)

li se dă drumul în curte sau în solaru pe timp de ploaie sau ninsoare. În același scop, adăpatoarele din interiorul cotețului se așează pe scaune a căror placă este înlocuită cu o plasă de sirmă. De asemenea stinghiile de dormit, jgheburile de hrană se așează pe capre mobile de circa 50-60 cm, care sînt mutate periodic din loc în loc. În felul acesta, gunoii păsărilor este împărțiat în mod uniform pe toată suprafața așternutului. Tot în același scop este necesar ca de fiecare dată cînd așternutul vechi este completat cu un strat de așternut proaspăt să se presare peste așternutul vechi 0,5 kg pe mp. praf de var nestins, care exercită nu numai o acțiune antibacteriană și antiparazită, dar contribuie într-o măsură importantă la absorbirea umidității din așternut.

Pe așternut permanent nu pot fi crescute decît păsări complet sănătoase. Deci, înainte de a muta păsările în adăposturi de iarnă este necesar ca ele să fie supuse unui tratament riguros antiparazitar. De asemenea, se va face depistarea și eliminarea păsărilor bolnave.

În sfîrșit, legat de sănătatea păsărilor, în adăposturile cu așternut permanent, o condiție esențială este aerisirea. Așternutul emană încontinuu o cantitate mare de umiditate, care dacă nu este înlăturată printr-un sistem potrivit de aerisire, influențează în rău sănătatea păsărilor, și o dată cu aceasta productivitatea lor. De aceea, pe lângă o aerisire permanentă prin oberlihturi, cotețele trebuie prevăzute cu coșuri de aerisire, iar în adăposturile foarte mari cu mii de păsări trebuie să se recurgă și la o ventilație mecanică cu ajutorul electroventilatoarelor.

DR. LIDIA IONESCU

cercetător principal

la Institutul de Cercetări Zootehnice București

Ce să citim

IOAN VODA VITAZUL

Printre figurile de mari domnitori ai Țărilor Române se numără, fără îndoială, și Ioan Vodă Viteazul (1572-1574). Poreclit de boierime „cel cumplit”, Ioan Vodă, domnul Moldovei, s-a bucurat de admirația și credința statornică a poporului, pe care l-a slujit cu abnegație pînă la sacrificiul suprem.

În această domnie de nu-

mai doi ani, Ioan Vodă a reînviat vremurile de glorie de pe timpul lui Ștefan cel Mare. Glorioasele bătălii ale poporului condus de el n-au rămas zadarnice, deși izbînda lor nu s-a arătat atunci. Ridicarea poporului la luptă împotriva jugului otoman în 1574 a contribuit la formarea minunatelor tradiții de luptă pentru independența patriei.

Broșura de față prezintă cititorilor aspecte importante din lupta plină de eroism a maselor populare conduse de Ioan Vodă împotriva jugului turcesc și a marii boierime trădătoare.

PRODUCEREA SEMINTELOR DE LEGUME

Apărută în Editura Agro-silvică, lucrarea ing. D. Bunesco și colaboratorii prezintă metodele agrotehnice folosite pentru producerea semințelor de legume. În partea întâia a lucrării sînt descrise problemele

generale privind producerea semințelor de legume, începînd cu zonarea producerii lor, metodele și schemele de selecție, păstrarea semințelor și recunoașterea solurilor.

În partea a doua a lucrării, sînt prezentate particularitățile tehnicii de producere a semințelor pentru diferitele specii de legume, cerințele față de mediu, bolile și dăunătorii specifici etc.

Folosind o bibliografie bogată, autorii au însoțit prezentarea materialului de numeroase grafice, diagrame și tabele cu date care ilustrează conținutul întregii lucrări într-o formă simplă și accesibilă.

CARTEA MAISTRULUI DE EXPLOATARI FORESTIERE

Lucrarea de față elaborată în scopul de a fi un ghid în desfășurarea activității măștrilor de exploatare forestieră, apărută în editura agro-silvică cuprinde probleme legate de procesul de producție forestier, referiri la obiectul exploatărilor forestiere, la produsele lemnoase și păstrarea lor (sortimente de

lemn brut și produse prelucrate la pădure, depozite), la mijloacele pentru exploatarea și transportul lemnului. De asemenea, sînt descrise tehnologia exploatareii produselor lemnoase, produsele acestorii și tehnologia exploatareii lor, indicii tehnico-economici, organizarea șantierei de exploatare și sarcinile măștrului de exploatare.

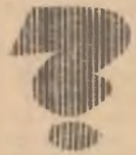
Cunoașterea acestor probleme de către măștrii de exploatare forestiere și aplicarea lor corectă în producție, contribuie la valorificarea integrală și în sortimentele cele mai valoroase a lemnului.

V. POPESCU — Sălătrucu (Curtea de Argeș). Din scrisoarea dv. rezultă că suferiți de o colecistită. Pentru prevenirea crizelor, pe lângă medicamentele pe care le luați, vă recomandăm să respectați cu strictețe și regimul alimentar din care veți exclude: varza, conopida, mazărea, fasolea și ouăle. De obicei, erizele despre care ne scrieți survin după astfel de alimente.

V. DUMITRU — Poderești (Năsăud). În general, efortul după o operație în care s-a deschis abdomenul nu este permis cîteva luni de zile. Un efort mai mare în munca dv. este bine să-l începeți la trei luni de la operație; să munciți cu repaos la anumite intervale; să purtați un brîu care să ajute

CITITORII ÎNTREABĂ

MEDICUL RĂSPUNDE

la menținerea peretelui abdominal. Dacă faceți efort fără măsurile arătate, puteți risca o slăbire a peretelui abdominal la nivelul cusăturii operației și să se producă o hernie.

MARIA DIMITRIU TILVAN — Brănești (Tirgoviste). Cu toate amănuntele date în scrisoarea dv., se impune un examen clinic endocrinologic și neurologic.

GR. MIHAI — Dobreni (Bacău). Aspirina (acidul acetilsalicilic) este un medicament folositor în afecțiunile reumatismale. Un adult poate lua în caz de reumatism, în raport cu forma bolii, 6-12 tablete pe zi. Dacă se produc arsuri la stomac, se recomandă ca aspirina să fie luată împreună cu bicarbonat de sodiu în tablete. În general se recomandă ca aspirina să fie luată după masă.

L. IONAȘCU — Dolheni (Brașov). Ameteala (vîjiturile) la oamenii în vîrstă pot să aibă loc mai ales la aceia care suferă de ateroscleroză și hipertensiune arterială. Ea se datorește tulburărilor de circulație a sîngelui în creier, produse de aceste boli. În aceste cazuri este necesar să se ia medicamente dilataatoare a vaselor de sînge cum sînt Stelofilin-ul sau Miofilin-ul, cite 3 pe zi.

DR. EUGEN ȘERBĂNESCU

VEȘTI DIN U. R. S. S.

● Marele prozator sovietic Mihail Șolohov a fost distins cu Premiul Nobel pentru literatură pe anul 1965.

Mihail Șolohov a început să scrie la vârsta de 19 ani. La 23 de ani publică primele volume ale romanului Pe Donul liniștit care i-a adus faima mondială. În anul 1930 Șolohov a început să scrie romanul Pământ destelenit, epopee a colectivizării agriculturii în U.R.S.S., terminând partea a II-a în anul 1955. În timpul războiului a publicat multe schițe, articole și nuvele, precum și câteva capitole ale romanului Ei au luptat pentru patrie. Este larg cunoscută nuvela sa Soarta unui om, publicată în 1956.

Activitatea literară a lui Mihail Șolohov s-a desfășurat în cea mai mare parte în stanița sa natală de pe Don, ai cărei oameni au devenit eroii operelor sale. Scriitorul distins cu Premiul Nobel are astăzi 60 de ani. Operele lui au fost editate în U.R.S.S. de 678 de ori, într-un tiraj de peste 42 milioane. Cărțile sale au fost traduse în 73 de limbi.

● A început producția în serie a elicopterelor de tipul „Mi-10”, care la ultimul salon de aviație de la Paris au atras atenția multor specialiști. Construcția noului tip de elicoptere este Mihail Mil, laureat al Premiului „Lenin”.

Puterea celor două motoare ale elicopterului este de 11 000 cp., greutatea de zbor — 43 tone. El poate ridica ușor un autobuz în greutate de 10,5 tone și poate atinge o viteză de 35 km. pe oră.

● În Siberia apuseană a început să se construiască o conductă de petrol lungă de 1 000 km. Țițeiul, extras în regiunea Tiumen, va fi transportat prin conductă la rafinăria din Omsk. Conducta va traversa fluviile Irțiș, Ișim și zeci de riuri. Ea va trece prin taiga siberiană și prin mlaștini, unde lucrările pot fi efectuate numai în timpul iernii. Prima parte a traseului cu o lungime de 300 km. va fi dată în exploatare în primăvara anului viitor.

● De la începutul anului, în Tadjikistan au fost construite sute de instalații de irigație, numeroase canale și stații puternice de pompă a apei, cu ajutorul cărora au fost irigate 20 mii de hectare de teren secetos.

Construcția sistemelor de irigație se desfășoară prin metode industriale. Sunt întreprinse pe scară largă construcțiile din beton armat și mașini-unelte complexe.

Tractoarele produse de uzina de tractoare din Minsk sunt gata pentru a fi expediate în Kazahstan

(„Science et voyages”)

Devenită de scurtă vreme independentă, Somalia, o țară vitregită de natură, se pune încetul pe încetul după anii îndelungați de aspirare colonială. În mai multe orașe ale țării au apărut primele întreprinderi industriale, în regiunile rurale iau ființă cooperative agricole, se îmbunătățește asistența medicală a populației, în cea mai mare parte nomadă.

Reproducem mai jos câteva aspecte din această tină republică, după un reportaj apărut în revista franceză „Science et voyages” sub semnătura lui T. Jeckely.

sută din cei 5 milioane de locuitori ai Somaliei sînt nomazi.

Pribegind așa cu cămilele lor, somalezii s-au obișnuit să îndure cu răbdare greutatea. Zi de zi pe drum, ei sînt în stare să rabde de sete vreme de trei ori patru zile, pentru că știu că

IN SAVANELE SOMALIEI

C a să cunoaștem mai bine moravurile și obiceiurile nomazilor din Somalia, am străbătut trei mii de kilometri din nordul spre sudul acestei țări aflate în „Cornul Africii” cum i se spune acest pârți din răsăritul continentului negru.

Mai mult decît orice ne interesau oamenii, locuitorii acestor savane întinse și sterge, oamenii care pribegesc de veacuri prin deșertul lipsit de apă, împreună cu cămilele lor și cu alte dobitoace, în continuă căutare de pășuni.

Am întîlnit în drumul nostru așezări de două fe-

luri. În primele din ele locuințele se construiesc pentru mai mulți ani, în celelalte întîlnești doar colibe provizorii, emisferice, întărite cu nuiele lungi, indoite și acoperite cu rogojini. Locuitorii acestor colibe se deosebesc și ei unii de alții. Unii se mută din loc în loc în căutare de pășuni mai bune, alții numai pentru că au auzit cum că vreo rudă sau vreun prieten trăiește într-un loc care le-ar conveni și lor, ori numai pentru că s-au săturat de vecini.

Potrivit unor informații demne de încredere, 80 la

fac asta de dragul animalelor lor, pe care aproape că le divinizează. Într-adevăr, ele înseamnă pentru dinșii tot ce e de trebuință pentru viață.

În Somalia, cămilele beau apă numai o dată pe lună. După înfățișarea lor, dacă își poartă cu ușurință povara, arată voinice și au o privire vioaie, înseamnă că se întorc de la adăpat. Și dimpotrivă, dacă par oboseite, cu pielea atîrînd pe coaste, înseamnă că sînt abia în drum spre o fîntînă, aflată adesea la o depărtare de două sau trei sute de kilometri.

„DREPTATE” S-A FĂCUT

Note

În orașul Lourenço Marques, din colonia portugheză Mozambic, s-a întîmplat un lucru îngrozitor, o ne-maipomenită fărâdelege: o femeie neagră era cît pe aci să omoare un bărbat alb. Maria Quidan, de profesie chelneriță, era invinuită că a vrut să-l înjunghie pe Carlo Vedrao. Acesta venise să bea un rachiu în localul unde servea Maria, cînd, pe neașteptate, ea s-a năpustit asupra lui cu un cuțit. Voinic — a putut s-o dezarmeze.

Așa glăsuia actul de acuzare la începutul procesu-

lui. Procurorul tuna și fulgera, cerînd condamnarea la moarte a criminalei. Dar iată că au început să se perinde martorii. Și, curios, cele spuse de ei nu coincideau întru totul cu afirmațiile victimei. Astfel, s-a dovedit că Vidrao nu băuse un păhărel de rachiu, ci o sticlă și jumătate și că, fîrește, era crită. Nu Maria fusese agresoarea, ci dimpotrivă, el încercase în câteva rînduri s-o îmbrățișeze. Un cuțit a existat, într-adevăr dar cel care l-a scos din buzunar a fost Vidrao, după ce femeia i se smulsese din mînă pentru a nu știu cîta oară.

Judecătorii s-au privit încurcați. Partea proastă era că printre martori se aflau și doi albi, un docher și o altă chelneriță din același restaurant. Ei, dacă ar fi avut și ei pielea de culoarea abanosului, ce simplu ar fi fost! Li s-ar fi respins depozitiile pe motivul mereu invocat de autoritățile portugheze: toți negri mint.

Pînă la urmă s-a dat și sentința. Maria n-a mai putut fi acuzată de intenția ucigașă. În schimb i s-a găsit alt cusur: că a provocat scandal într-un local condamnată la un an de temniță.

S-a făcut dreptate. Dreptatea colonialiștilor portughezi.

N. MINEI

Radio - Televiziune

Din programul pe săptămîna 7—13 noiembrie 1965

RADIO

RADIOJURNAL SI BULETINE DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 7, 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 10.30; 14; 19; 21; 23; 0.52; programul III: 16; 21.30; în fiecare zi de lucru: programul I: 5; 6; 7; 10; 12; 14; 16; 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 0.52; programul III: 18; 21.30.

EMISIUNI PENTRU SATE: Duminică: programul I: 7.30 — Jurnalul satelor; în fiecare zi de lucru: programul I: 5.15 — Jurnalul satelor.

DUMINICĂ: programul I: 11.05 Răsunuri preferențiale dumneavoastră muzicale — muzică populară. 19.00 Muzică populară cerută de colectivul Sectorului de exploatare forestieră nr. 3 Băbeni, regiunea Argeș și de membrii Cooperativel agricole de producție din comuna Atrînaș, regiunea București 20.15 Teatru la microfon: „Uraganul”, de Bill Belotercovski; programul II: 8.30 Soliști și formații artistice de amatori. 10.35 Muzică populară cerută de ascultători. 14.10 Cîntă Benone Sinulescu și Grigore Kiazim. 21.15 Cîntă Marloara Precup și Constantin Bordeleanu.

LUNI: programul I: 7.30 Muzică populară românească și a naționalităților conlocuitoare. 10.30 Prietena noastră cartea. Pagini de istorie în operele scriitorilor noștri clasici. 11.45 Muzică populară interpretată de Dumitru Mutiu și Iulică Ungureanu; programul II: 8.15 Muzică populară interpretată de Mia Barbu și Aurel Gore. 9.35 Buchet de melodii populare. 11.56 Minunata-i patria mea — program de cîntece. 13.08 Muzică populară interpretată de Maria Păunescu și Pavel Tornea.

MARTI: programul I: 10.05 Cîntă orchestra „Barbu Lăutaru” a Filarmonicii de stat „George Enescu”. 16.50 Muzică populară din diferite regiuni ale țării. 17.30 Muzică populară cerută de ascultători; programul II: 11.10 Concert de muzică populară. Soliști: Sofia Popa, Adriana Codreanu, Ion Luican, Ion Grigoreanu, Grigore Giazim, Ion Drăgoi; orchestrele de muzică populară ale Ansamblului „Ciocîrlia” și Radioteleviziunii. 14.45 O interpretă a muzicii populare: Maria Peter

MIERCURI: programul I: 12.13 Tineri interpretă de muzică populară. 17.50 Program interpretat de ansamblul de fluietari al căminului cultural din Valdeeni, regiunea Argeș; programul II: 9.35 Soliști și orchestre de muzică populară din diferite regiuni ale țării. 17.30 Melodii populare interpretate la acordeon. 19.05 Am îndrăgît o melodie — muzică ușoară românească. 19.30 Transmitem pentru sate. Pregătiri pentru fernarea animalelor.

JOI: programul I: 9.35 Jocuri populare. 12.13 Muzică populară interpretată de Eleonora Bisorca și Ilie Cazacu. 16.15 Cîntece haiducești și jocuri populare. Cîntecul lui Jianu. Invîrtită de pe Tirnave. Balada lui Pîntea Viteazul. Breaza din Prahova, cîntecul haiducec „Teiule cu frunză lată”; programul II: 8.00 De la fluier la marle ansambluri. 14.30 Orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii vă prezintă folclorul din regiunile patriei. 19.05 Nestemate ale folclorului nostru în rapsodile lui George Enescu. Prezentare de Mircea Chiriac.

VINERI: programul I: 7.45 Cîntă orchestra de muzică populară „Briulețul” din Constanța. 10.05 „Mindra mea, floarea aleasă” — muzică populară. 11.15 Teatru la microfon: „În căutarea adevărului” de Eugenia Busuloceanu. 14.08 Călătorie muzicală — cîntece și jocuri populare; programul II: 9.25 Prelucrări de folclor ale compozitorilor noștri. 14.30 Două inimi și o melodie — duete vocale de muzică ușoară. 14.45 Cu cîntecul și jocul de-a lungul Somesului. 15.13 Program susținut de mari ansambluri corale

SIMBĂTA: programul I: 8.08 Cîntă orchestra de muzică populară „Doina Banatului” din Caransebeș. 14.08 Din cîntecul și dansurile popoarelor; programul II: 10.30 Drag mi-e cîntecul și jocul 12.30 Interpreți ai muzicii populare: Eugenia Frunză, Dumitru Sopon și Ion Lăceanu. 15.30 Itinerar folcloric pe plajuri moldovene. 16.30 De ce? De unde? De cînd? Din cuprins: De ce toamna plouă mai des? Cum a apărut calendarul? Cum să ne ferim de răceală? Un joc. 17.30 Interpreții dumneavoastră preferați: Maria Lăzărețu, Ion Cristoreanu, Nelu Huțu, Ioșif Mîru și Marcel Budaș.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ

● Emisiune pentru sate. 13.00 Duminică sportivă. Fotbal: RAPID—ȘTIINȚA TIMIȘOARA și DINAMO BUCUREȘTI — PETROLUL. 19.20 Film: „Pădurea spînzuraților”. 21.00 Transmisiune de la Moscova. Program artistic cu orelul zilei de 7 Noiembrie.

LUNI

20.00 O invitație pentru cel care n-au vizitat... Retezatul. 20.25 Ancheta științifică TV: Ce e nou în studierea cancerului în lume? 21.30 Film: Pădurea spînzuraților (Seria a II-a).

MIERCURI

19.30 Seară de teatru: Fatima de sub ulm de Eugen O'Neill. Traducere de Petru Comarnescu.

JOI

20.00 Alexandru Odobescu — film documentar realizat de Studioul de Televiziune București și Cîntecul de conf. dr. Al. Piru. 20.15 „Western”. Emisie și parodii clasice la „Western”. Emisiune realizată în colaborare cu Arhiva națională de filme.

VINERI

21.15 Atlas folcloric. Sudul Transilvaniei raionul Rupea.

SIMBĂTA

20.00 Tele-enciclopedie. 21.05 Doamna Chiajra. 22.10 Film: Sfîntul.

ROȘII DE SALATĂ

Cu nu-i plac roșiile de salată? Cărnoase, mari, strălucitoare și proaspete, te îmbie să le tai și să le presari cu sare, să le pui eventual puțin piper și untdelemn, și apoi să le măninci cu poftă.

Așa gindea într-o bună dimineață și tovarășul Vișan, vicepreședinte al cooperativei agricole de producție din comuna Balotești, raionul Răcari, regiunea București. Aceste nevinovate cugetări gastronomice îi erau prilejuite de un munte de lădițe cu roșii de salată (în total 3 tone) care urmau a fi expediate grabnic spre vinzare. Admirându-le, așa mari și frumoase cum stăteau rinduite în lădițe, tovarășului Vișan îi creștea inima de bucurie.

— Frumoase roșii! exclamă el. Cărnoase și bogate în vitamine! Ehe, nu degeaba răspund eu de problema achizițiilor!

Și... se depărtă bine dispus. După două zile, trecind din nou prin fața lăzilor cu roșii, se lovi cu palma peste frunte:

— Tii, am uitat de voi ca pământul! Ia să vă vad ce mai faceți...

Roșiile își pierduseră fața, se înmuieră. Nu mai erau roșii de salată, ci roșii de gătit. Tovarășul Vișan socoti la iuțea în gind cam

câte parale pierde cooperativa prin livrarea mărfii la un preț mai mic decît cel planificat, și se consolă spunînd:

— Ei, n-or să mănince acum oamenii numai roșii de salată. Le mai trebuie și roșii de gătit. Și trecu mai departe, mulțumit că lucrurile se vor aranja și așa. După alte două zile, se pomeni iarăși în fața lăzilor cu roșii.

— Tii, dom'le, extraordinar! Iar v-am uitat. Roșiile se stîfociseră, crăpaseră și musteau. Vicepreședintele calculă de data asta diferența dintre prețul roșiilor de gătit și al roșiilor de bulion.

— Lasă că nu se dărîmă pământul. Ce, acum ar vrea cu toții numai roșii de salată și de gătit? Mai e nevoie de roșii și pentru bulion.

Zicînd acestea, tovarășul Vișan intră fără zăbavă în tratative cu Fabrica de conserve din Buftea.

Pe seară, ajunsese acasă nu prea bine dispus.

— Ce vrei să măninci? îl întreabă soția.

— Nu știu. Nu prea am chef astăzi de nimic. Dă-mi numai o bucăciță de brînză și vreo două roșii.

Soția îi puse dinainte cele cerute.

— Dă-mi, dragă niște roșii mai bune se rugă vicele.

— Dar astea ce au?

— Sint moi, fleșcăite, de gătit, nu de salată. Vreau o roșie ca lumea.

— N-au nimic altceva decît că au stat în coș sub niște morcovi.

— Păi așa grijă ai tu de roșii? se răsti el. Așa le ții?

— Ia nu mă mai certa pentru orice fleac.

— Nu, ăsta nu e fleac i-o taie vicele. Azi două, trei roșii stîlcite, mîine alte două, trei, poi mîine la fel — nu așa se face economie. Aș vrea să văd cum te-ai descurca dacă ai fi în locul meu, la cooperativă, și ai avea de-a face cu tonele!

În fața unui asemenea argument, soția nu mai zise nimic. Ea nu citise încă rîndurile de față. Să vedem cum o să reacționeze după ce le va citi.

VALERIU FILIMON

— Mie nu-mi miroase a bine, că prea își ascute dinții!

Desen de AL. CLENCIU

Cîreada cu scrînteli

Cînd sosi la dispensar, medicul veterinar din Botiz, o comună din raionul Satu Mare, nu știu ce să creadă. În fața ușii se formase un șir lung de boi, juncani și vaci. Cornutele așteptau la rînd triste, ca la tăiere, de parcă acolo se mutase abatorul.

După ce își îmbrăcă halatul și își aranjă instrumentarul, doctorul chemă primul pacient. De cum intră, bolnavul prinse să se vaiete că-l doare un picior.

— O fi din cauza frigului! presupuse veterinarul.

— Ba pășunea comună e de vină!

— Probabil e prea departe de grajduri și te dor picioarele de atîta drum.

Doctorul îi luă piciorul și trase o dată zdravăn de el. După ce mugii jalnic, boul simți că l-a lăsat durerea. Plecă vesel, făcînd loc în cabinet unei vacuțe cu vițel.

— Voi ce aveți? întrebă veterinarul.

— Eu am șase luni! glăsuie vițelul.

— Nu fii bou! își repezi vaca odrasla. Doctorul vrea să știe ce ne doare...

— Aha! se dumeri micul bolnav. Mi-am scrîntit piciorul.

— De cînd?

— De cînd am

ieșit la pășune cu mămica. Dacă știam una ca asta, mă hrăneam pînă la a-dînci bătrînețe cu laptele mămichii! Că e mai bine să-ți umfli burta, decît piciorul.

— Dar pe dumneata ce te doare? i se adresă veterinarul vacuței.

— Mă doare că sătenii de aici din comună umplu de gropi pășunea comună și fac din pământul scos cărămizii pentru casele lor. Iată de ce dăm noi în gropi.

— Dar sfatul popular nu le spune nimic? se miră doctorul.

— Nimeni de acolo nu se gîndește la noi! Și dacă nu se iau măsuri, rămînem fără picioare.

— Și comuna fără pășune! completă veterinarul.

În clipa următoare, în cabinet intră furtunos un bou vesel nevoie mare, care le strigă:

— Ura! În curînd vom fi salvați! Cică, vine...

— Cine? Tovarășii de la sfatul popular?

— Nu. Vine inghețul.

— Ei și?

— Se întărește pământul și n-o să se mai poată face gropi pe pășunea noastră!

GH. ZANEA

PRUDENTUL

Total indiferent la ce spun unii, El practică, deși l-au criticat, Dictonul vechi și reconsiderat: „Prudența este mama-nțelepciunii“.

Grozav de mult s-a specializat Să ia cu mina altuia tăciunii Și-ades cultivă logica minciunii Soldat cu finalul „Am scăpat“.

Îi place (i se pare chiar sublim!) Să stea pe socul său de anonim Și adjectivul NOU l-innebunește.

De-ar viețui cit broaștele țestoase, Ar proceda la fel cum procedase Pe vremea cînd crezuse că trăiește.

STELIAN FILIP

— Salut, Nae. De cînd nu ne-am mai văzut! Te-ai schimbat foarte mult.

— Scuzați, dar eu nu sint Nae, sint Ion.

— Ia te uită, pînă și numele s-a schimbat!

Oaspetele: — Cîinele dv este tot timpul cu ochii la mine.

Gazda: — Nu-i dați atenție. Așa face el ori de cîte ori cineva mîncă din farfuria lui.

— De ce nu mi-ai înapoiat pînă acum banii pe care ți i-am împrumutat?

— Îmi educ simțul datoriei.

După o lungă operație, un bolnav se trezește, privește chirurgical și-i spune:

— Doamnule doctor, era cît p-aci să vă pierd.

La intrarea unei biserici din Plymouth (Anglia) se află două tăblițe. Pe prima stă scris: „Alcoolul este cel mai mare dușman al vostru“. Pe a doua tăbliță, ceva mai încolo, se poate citi: „Iubiți-vă dușmanii așa cum vă iubiți prietenul cel mai bun“.

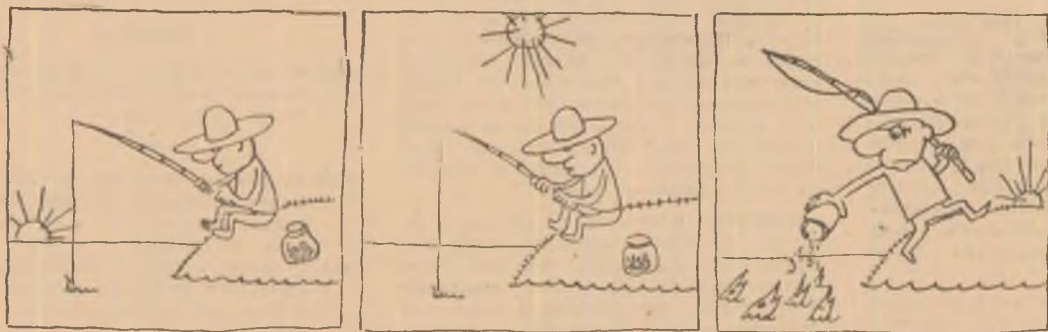
Anecdote

Tatăl: — Cînd eram mic, nu puneam niciodată atîtea întrebări.

Fiul: — De aia nu știi acum să răspunzi la ale mele.

— Ai reparat soneria la dl. profesor?

— Nu. Am sunat de trei ori acolo și nu mi-a deschis nimeni.

Fără cuvinte (Din revista „LES NOUVELLES DE MOSCOU“)